

Eesti mehed tahavad maadelda

Märtsi algul Võrumaal peetud XII Eestimaa talimängudel osalesid ka Valga kanged mehed – Keskerakonna liikmed Alar Nääme ja Endel Uppin.

Nende meeste kireks peale poliitika on kreeka-rooma maadlus. Kaalukategoorias 96 kg oli konkurents üks tihedamaid. Üles oli seatud 11 võistlejat Eesti mitmetest maakondadest ning isegi Soome esindajad olid kohal.

Esimesena läks võistlustulle Nääme, kes saavutas võidu ning võitles ennast edasi uude vooru. Järgmine matš nii võidukas ei olnud. Õnnetul kombel vigastas ta reielihast, ja võistlus katkestati. Peale tohterdamist otsustas Nääme matile naasta ning suutis isegi punkti välja võidelda, kuid kahjuks ei lasknud vigastus täiel jõul maadelda, ja vastu võtta tuli kaotus. Nääme enda sõnul on ta ise nii kange mees, et niikaua kui veel suudab püsti seista, alla ei anna.

Noori elujõus mehi suutis aga üllatada Endel Uppin, kes tuli ja lõi võistlustel kaasa veteranina. Loosiooniga sai ta esimesest ringist ilma maadlemata edasi. Teises ringis tuli kokku minna Soome maadleja Mika Kuroneniga, kes oli füüsiliselt väga tugev ja saavutaski võidu. Kuna Kuronen tuli oma kaalukategoorias kuldmedalile, viis ta Uppini edasi lohutusringi, kus Uppinil algas võitude seeria, mille tulemusena teenis ta välja pronksmedali.

Uppin ja Nääme hoiavad ennast maadlusega vormis, mis aitab neil värsked ja vitaalsed olla nii töös kui ka erakondluses. Uppin valmistub sügisel toimuvateks veteranide maailmameistrivõistlusteks kreeka-rooma maadluses ja loodab seekord koju tuua medali. Seni on tema saavutustest olnud kõrgeim MM-i viies koht. Valga spordirahvas hoiab Endlile põialt.

Kalmer Kukk, Valga spordihuviline

100 AASTAT EESTLASTE MAADLUST: Maadleja Martin Kleini esimesest olümpiamedalist möödus aastal 2012 100 aastat. Vasakul võistlustules Alar Nääme (sinises), paremal Endel Uppin (punases).

Rahvakogu eesmärk – vältida valitsuses nii Kesk- kui ka Reformierakonda

Nädalavahetusel Sindis Keskerakonna volikogus ettekande pidanud Keskerakonna esimees Edgar Savisaar märkis, et Keskerakonna ja SDE ühiseks vastaseks on äärmuslik parempoolsus, millest jagusaamiseks pole veel hilja.

„Valitsuse poliitika tulemuseks on Eesti rahva massiline page mine oma kodumaalt, elu järjekindel hääbumine väljaspool mõnda suuremat linna ning jäised suhted eri keelt kõnelevate ühiskonnaosade vahel. Sotside ja meie lahendused on parempoolsete kukutamisel sarnased: astmeline tulumaks, töökohtade loomine terves Eestis ning kodurahu kindlustamine eestlaste ja venelaste vahel. Lühidalt öeldes, teeme kogu Eestis nii, nagu on Keskerakond teinud Tallinnas,” rääkis Savisaar. Ta rõhutas, et samas on suur erinevus Keskerakonna ja sotside poliitika tegemise vormis.

Sotsid räägivad, Kesk teeb

„Nemad räägivad, aga meie

teeme. Nemad räägivad, aga unustavad, ning kui võimule saavad, siis asuvad täitma hoopis parempoolsete lubadusi – näiteks Tallinna Vee enamusakti müük, Eesti Raudtee müük ja suured eelarvekärped amavalitsuste arvel viidi ju kõik läbi sotside kätega. Sotside kõige nõrgem koht ongi selles, et võimule saades unustavad nad oma programmi. Meie asi on neile seda meelde tuletada ja teha nii, et ka valijad seda mäletaksid.”

Reformi ja IRL-i liikmed päästku oma hing

Keskerakonna esimees kutsus ka Reformierakonna ja IRL-i liikmeid lahti ütlemata valitsuse aetavast poliitikast.

„Kuidas saaks leppida rahvusliku majanduse hävitamise ja maaelu täieliku väljasuretamisega? Kuidas saaks leppida sotsiaalse kuristiku tekitamisega mõne protsendi rikaste ja ülejäänud Eesti vahele? Me koputame teie südametunnistusele. Vaadake, mis Eestist on järele jäänud! Te ainult vaadake ja mõelge. Isegi kui te olete valitsuserakondade liikmed, mõelge järele, mis on teil tegemist nende erakondadega ja selle poliitikaga, mida nad ajavad, ning te avastate – mitte midagi ühist ei ole. Te võite lahti öelda praegusest poliitikast, kuid veel parem, öelge lahti ka nende parteipiletist. Sellega te päästate oma hinge, kuid veelgi olulisem – palun andke Eestile võimalus uueks hingamiseks,” ütles Savisaar oma ettekandes.

Jääkelder jahutab ühiskonda, Tallinn aktiveerib ühiskonda

Tallinna positiivne programm

ja Jääkeldri-liikumine on sisult ja vormilt erinevad, sest Tallinn tahab vabakonna kaasamisega laineid juurde tekitada, märkis Savisaar.

„Rahvakogu on vaid ühekordne aktsioon, mille maksimumiks on ehk valimisseaduste muutmise ettepaneku üleandmine Riigikogule. Tallinnas algab aga positiivse programmi koostamine, mille eesmärgid on oluliselt laiemad ning arutelud ja ettepanekute otsusteks vormimine ja nende ellurakendamine pole ühekordne aktsioon, vaid pidev ja pikem protsess.

Kui Rahvakogu algne eesmärk on ACTA-vastaste, õpetajate ja arstide tekitatud ühiskondliku lainetuse mahajahutamine või lausa külmutamine, siis Tallinn tahab vabakonna kaasamisega just laineid juurde tekitada, kaasates tuhandeid elanikke.” Keskerakonna juhi sõnul läheb Rahvakogu korraldamine oluliselt kallimaks kui Tallinna

positiivse programmi koostamine.

„Ametlikult maksab Rahvakogu umbes 90 000 eurot. Arvestades, et enamik nn „vabatahtlikke“ Rahvakogu koordinaatoreid ja eksperte on tegelikult kas riigiasutuste töötajad või peamiselt riigi poolt rahastatavate valitsusväliste organisatsioonide palgal, kannab maksumaksja tegelikult kulusid vähemalt kaks korda nii palju kui deklareeritud. See on aga võrdlemisi kurioosne, kuna Rahvakogu üheks arutelu teemaks pidi ju olema erakondade rahastamise läbi- paistvamaks muutmine.”

Rahvakogust sündiv uus erakond välistaks valitsuses nii Keski kui ka Reformi

„Kui Tallinna positiivse programmi koostamine ja elluviimine on valimisteülene tegevus, siis Rahvakogu on seotud vaid ühtede konkreet-

sete valimistega, kandes uute erakondade turule toomise eesmärki.

Minu arvates püütakse tekitada uus jõud, kes annaks sotsidele võimaluse Riigikogu valimistel koalitsiooni moodustamiseks ilma Kesk- ja Reformierakonnata,” ennustas Savisaar.

Savisaar märkis, et olemuslikke erinevusi Rahvakogu ja Tallinna Positiivse Programmi koostamise puhul on vaja teada ja arvestada nii linnavolinikel kui ka vabakonnal, et saaks koos edukalt edasi minna.

„Mida kiiremini viime edasi Tallinna, seda kiiremini areneb edasi ka muu Eesti, kui valitsus meile kaikaid kodaraisse ei loobi. Tallinlased on Keskerakonna juhtimisega pikka aega olnud rahul ja toetavad meid valimistel. Sellest tulebki meie loosung: teeme kogu Eestis nii nagu Tallinnas!”

Kokkuvõtte tegi Taavi Pukk

Juhtkiri

Eesti keel ja eesti meel

SILVER KUUSIK
Tartu linnavolikogu liige

27. märtsil täitub Eestil taasiseseisvana 7890 päeva, mis tähendab, et meie praegune iseseisvusaeg osutub pikemaks, kui oli eelmine iseseisvusaeg aastatel 1918–1940. Paljud mu tuttavad on diskuteerinud selle üle, kas Euroopa Liiduga liitumise järel oleme ikka olnud vabad ning kas lähtume oma riigi parimast toimimismudelidest või on see trepiaste iseseisvuse ja vallutamise vahepeal. Kreeklaste, hispaanlaste ja itaallaste toetamine meie vaesuva riigi poolt pole kohe kindlasti Eesti asi. Samas on õigus ka nendel, kes väidavad, et oleme ise Euroopalt abi saanud. Jah, Euroliidult tulnud dotatsioonide kogumaht on tõesti meie antust suurem. Aga tuleb aru anda, et Euroopa abi on olnud suunatud. Selle toel on rajatud ristmikke, sildu, uhkeid klaashooneid jne, aga kõige kõrval tekib küsimus: kas saadud abile poleks olnud otstarbekamaid kasutuskohti?

14. märtsil tähistame emakeelepäeva. Selle valguses on paras aeg vaadata natuke tagasi ja edasi, mõelda ja meenutada, loota ja unistada. Täna mõttes neid, kes meile oma verrega iseseisvuse tõid. Täna ka neid, kes poliitilist olukorda ära oskasid kasutada ning iseseisvuse paberite ja kõnede abil taas välja võitlesid. Täna kõiki inimesi, kes on oma riigiga olnud, siin vastu pidanud. Riigiga, mille mullad ja metsad on meie esiisad toetunud ja kaitsnud. Mõeldes oma riigile ja isamaalisusele, viin ennast mõttes esiisade ja esiemade silmi ja südamesse ning püüan mõista, kui raske oli neil ajaloo. Püüan mõelda nende õnnest ja lootusest, usust ja armastusest, raku töötatud kätest ja valatud higist. Mõtlen tõest, mida vanemad laste toitmiseks tegid.

KESKMÖTE: Meie keel ja meel võivad küll muududa ja täieneda, kuid vältimaks Euroopa halliks äärealaks sattumist, tuleb olemasolevat kaitsta.

Eesti riik on liiga väike selleks, et ta võiks vältida sõltumatust oma naabritest. Idast mõjutab meid suur Venemaa, lõunast võimas Euroopa impeerium. Naabritega tuleb hästi läbi saada. Koostööd tuleb teha nii Ida ja Lääne kui ka Põhja ja Lõunaga. Selle kõige juures on aga kõige tähtsam jääda iseendaks – rahulikuks, kainelt mõtlevalks ja ratsionaalseks. Meie keel ja meel peavad säilima. Need võivad küll muutuda ja täieneda, kuid selleks, et vältida Euroopa halliks äärealaks sattumist, tuleb olemasolevat kaitsta ja väärtustada. Eesti riik ja tema julgeolek ei tohi sõltuda KGB-st, juutidest, ameeriklastest ega kesksest EL-i gigantjuhtimisest. Eesti riik vajab poliitiku, kes mõtleb ja tegutsevad ennekõike meie riigi heaks.

Eesti riik on liiga väike selleks, et käituda nõnda nagu vaene inimene polekski inimene või et töötu peabki töö otsimiseks minema Soome või Austraaliasse. Ei, Eesti jaoks peab iga inimene olema väärtus. Väärtus on nii töötute vanemate perre sündinud beebi kui ka hallipäine rauk. Eesti riik on liiga väike selleks, et lasta meie lastel nälvida.

Eestlased on ka need, kes siin riigis ei ela, olles välismaale tööle suundunud. Iga eesti südamega inimene on oluline – Eesti riik peab olema valmis neid tagasi võtma ja nende tagama inimväärse elamistingimused. Vale on suhtumine, et las igaüks võitleb enda eest. Eesti riik on liiga väike ka selleks, et meie inimeste vaevaga toodetud ressursi lasta Skandinaavia pankuritel Eestist välja vedada. Eesti riik vajab omaenda panka!

Tihti peale kipuvad rahvas ja riik olema justkui eri mõisted. Inimesed räägivad kuskil kaugel asuvas Riigist ja võimsast Valitsusest, andmata endale aru, et nemad ise saavad neid määrata. Rahval pole vaja Riigikogu, valitsust ja peaministri, kes endale kõrge palga kõrvale kõikvõimalikud hüvitised on välja võidelnud, – rahvas tahab solidaarse käitumise kõrval näha ka endaga arvestamist. Eesti riik on liiga väike selleks, et pidada selliseid alatuid poliitilisi võitlusi nagu meil peetakse. Vaja oleks sünergia, koostöövaimu ja kainet mõtlemist. Selle nimel peavad tegutsema president ja peaminister ja ka erakondade juhid koos.

On silmakirjalik süüdistada ühte erakonda suures venemeelsuses ja ise selle varjus elamislubadega saherdada. On silmakirjalik „vene kaardi“ lauapanekega meie riik Euroopale maha müüa. Eesti keele ja meele säilimise määravad seadused ja siinsed võimalused. Kui neid võimalusi pole Eestis, minnakse neid otsima piiri taha. „Kalevipoega“ tsiteerides loodan, et „ükskord algab aega, kus /.../ Kalev jõuab koju oma rahval' õnne tooma, eesti põlve uueks looma“.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalal ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Lauristin: Eesti meedia töötab valitsuskriitiliselt

Tartu Ülikooli õppejõu Marju Lauristini (pildil) hinnangul on kriis ajakirjandusele ja ajakirjanikele Eestis hästi mõjunud – kriisi järel on diskussioonid ja debadid läinud märksa tõsisemaks. Leedu Ajakirjanike Liidu esimehe Dainius Radzevičiuse küsimustele vastates nentis Lauristin, et reklaami kaotamine avalik-õiguslikust meediast oli igati õige samm ning aitas kaasa saadete kvaliteedi tõusule. Rahva usaldus avalikku arvamust suurel määral mõjutava Rahvusringhäälingu suhtes on tema sõnul ääretult kõrge, isegi kõrgem kui presidentil. Suured rahvahulgad jälgivad ETV-st selliseid poliitilisi saateid nagu "Vabariigi kodanikud" ja "Foorum". Ka raadioga toimub sama – Vikerraadio on kõige usaldusväärsem ja populaarsem.

Lauristin märkis, et Eesti ajakirjanduses ilmuvad debadid on väga kriitilised. ERR ja trükimeedia arvustavad valitsust väidete eest, justkui oleks Eestis kõik hästi ja meid saadaks vaid edulugu. Riigi madal korruptsioonitase tuleneb Lauristini sõnul sellest, et meedia on julge – näiteks ERR andvat teiste kanalitega võrreldes märksa neutraalsema ja objek-

tiivsema kajastuse riigis toimuvast.

Kesknädal soovib oma lugejail hoolega jälgida meedia tegevust järgmise kuue-seitse kuu jooksul enne kohalike omavalitsuste valimisi ning hinnata, kas Lauristini on ikka õigus.

Juba praegu on nii avalik-õiguslikus kui ka erameedias tõstetud riiklikult tähtsateks küsimusteks Tallinna teeaugud ning Keskerakonna poliitikute Yana Toomi ja Mihhail Kõlvarti „personaalküsimus“. Lauristini jutt võib küll olla välismaalastel ilus kuulata, kuid reaalse situatsiooniga, eriti valimiste-eelse perioodil, on sel vähe pistmist.

Tartu Ülikooli meediaõppejõuna peaks Lauristin siiski püüdma säilitada kriitikameelt meedia suhtes ja jääda objektiivseks. Ega ta pole mõni kõrk poliitik nagu Andrus Ansip või Jürgen Ligi, kes isiklikest huvidest lähtudes maailmale pooltõdesid kuulutavad. Leedu Ajakirjanike Liidu esimehega suheldes tulnuks üle saada valehäbit ja rääkida Eesti asjadest nii nagu need siin on – ligi 20 aastat on vasakpoolsust valitsusest eemalt hoitud, ja tulemus on näha: riik jookseb verest tühjaks.

Aasmäe: Ilves vaikib VEB-fondist

Mitu arvamustliidrit on võtnud rahulolematult sõna president Ilvese kõne suhtes vabariigi aastapäeval, heites ette, et see libises üle praktiliselt kõigist rahva jaoks elulistest küsimustest. Eesti Päevalehes kirjutas Urmo Soonvald programmilise artikli „Mis meist saab, härra president?“, kasutades üldse mitte retoorilist küsimust kultusfilmist „Viimne reliikvia“, kus preili Agnes esitab samalaadse küsimuse vürst Gabrielile, ning järgmisel hetkel on juba mõlema elu ohus. Kas ka Eesti on ohus? – kumab Soonvaldi mõttestiku tagataustal.

Samamoodi kriitiliselt arutles presidendi Eiffeli-torni kujundi üle Eesti Päevalehes arvamustoimetaja Priit Simson, kirjutades, et Ilves elab elevantilutornis, märkamata rahva tõelist saatust. Kolmanda loo, ja seegi Eesti Päevalehes, esitas Hardo Aasmäe (pildil), kes juhtis tähelepanu, et president ei ütle juba pikemat aega sõnagi Eesti äriemeeste miljonite kohta, mis haihtusid VEB-fondina. Samuti jättis president kasutamata võimaluse viidata VEB-i saagale oma kõnes. Ometi on seda teemat juba mitu kuud meediafookuses hoidnud ajakirjanik Toomas Kümmel.

„Eesti poole raha ilmselgelt sihipärase kaotsimineku peale Eesti president vaikib. Asi on seda imelikum, et president on olnud sageli üsna tundlik palju väiksemate asjade puhul. Ta on avalikult muretsenud õpetajate kiusamise üle, abitud Eesti Energia suunas näppu vibutanud elektrienergia tootmise pärast ja vapustunud teadmata päritoluga 500 euro pärast Keskerakonna kassas. Viimasega võrreldes on VEB-fondi lugu rahalises arvestuses 64400 korda suurem. Kahjuks president vaikib,“ arutleb Aasmäe 7. märtsil kirjutises „Presidendi saladuslik vaikimine“.

Aasmäe tuleb meelde, et 1990. aastate keskel oli Ilves välisminister ja pidi seega valitsuse liikmena teadma nii suure rahahulga salapärasest liikumisest riikide vahel. Kesknädala meelest näib üha ilmselgema muutuvat tõsiasia, et need kadunud miljonid on paisatud vähemasti osaliselt poliitikasse ja et sellega on seotud osa silmapaistvaid poliitikatege-lasi. Kui kellelgi midagi kaotada poleks, ei peaks ju ka midagi varjama. Seepärast susisebki VEB-fondi uurimine nagu tuli märjas puus. Reformierakonna viimane „kilekotipank“ kahvatub VEB-i mõjujõu kõrval silmanähtavalt.

Rahvaliidlane ei lubanud Keskerakonnal Surjus volikogu pidada

Keskerakonna volikogu pidi kogunema 9. märtsil Pärnumaal Surju vallas. Kolm päeva enne istungi toimumist keelas Surju vallavanem Jaanus Männik (pildil) keskerakondlaste ürituse oma valla territooriumil ära.

Endine rahvaliidlane ja endine Riigikogu liige Jaanus Männik keeldus möödunud nädalavahetusel Surju vallas Keskerakonna volikogu istungit võõrustamast. Kolme päevaga pidi Keskerakond leidma Pärnu maakonnas teise koha volikogu koosoleku jaoks. Selleks sai Sindi.

Volikogu peeti ära, olid ettekanded ja sõnavõtted. Kui tavaliselt kohalikul valla- või linnajuhi küllalisi lahkesti tervitavad, siis Männik näitas Eesti ühele parlamendiparteile ootamatult, kuidas suhted Eestis mitte ei pea käima. Kas vallavanem häbeneb oma valda või pandi sellise väiklase käitumisega algus rämpsele kohalike valimiste kampaaniale?

Kesknädal küsiks mõtteaineks veel lausa nii: kas suudate ette kujutada, et Tallinna linnaapea keelaks oma „valla“ territooriumil kõikide poliitiliste oponentide vastuvõtu?

HIIBUSE NÄDAL

ERAKONNAD KAKLEVAD OMAVAHEL, RAHVAS ON LÕHESTATUD RIKASTEKS JA VAESTEKS, RAHULOLEMATUS SUNNIB INIMESI LAHKUMA VÄLISMAALE. KUS ON PRESIDENT, MIKS TA OMA ÜLESANDEID EI TÄIDA?

Eesti deklaratiivne sallivus

Eesti riik küll toetab integratsiooniprogramme suurte rahadega, kuid tolerantsuse suurendamiseks ühiskonnas raha ei anta, nentis Tallinna Ülikooli esindaja Vitali Belobrovtevi Rahvusraamatukogus kodurahufoorumi kõnetoolist. Tema sõnul võib valitsus integratsiooni tarbeks anda raha kuipalju tahes, kuid tulemusi on raske määratleda, sest materiaalselt kindlustamata riigis sallivust tagada ei saa.

INDREK VEISERIK

15. kodurahufoorumil räägiti seekord tolerantsusest ning noorte võimalustest hariduses ja tööturul. Sellele teemale vastu näis eriline huvi olevat just venekeelsetel noortel, keda kogunes ettekandeid kuulama suur hulk.

Rahustevaheline suhtlus napp

Valeria Jakobson Tartu Ülikoolist kõneles oma ettekandes Eesti noorte sallivusest etniliste „teiste“ suhtes. Võttes aluseks sotsioloogide Külliki Kortsu ja Triini Viha-lemma 2008. aasta monitoo- ringu, väitis ta, et eestlaste ja venelaste vahelised kontaktid on suhteliselt piiratud. 24 protsendil eestlastest ja 11 protsendil venekeelsetest inimestest tõsisemad kokkupüüdnud teise rahvusega puuduvad. Suhtumine teise rahvusesse on positiivsem neil, kel kontaktid tihedamad. Eriti käib see Jakobsoni sõnul eestlaste kohta. Tallinnas pooled eestlastest ja pooled venelastest aga ei oma

kontakte teise kogukonnaga. „Eestlastel ja venelastel mõlemal on tõrjuv hoiak väljastpoolt Euroliitu tulnud uusimmigrantide suhtes,“ märkis Jakobson. Tema hinnangul on sallivus Eestis üsna deklaratiivne. „Otsese konflikti puudumine ei tähenda veel seda, et oleme tolerantne ühiskond, et tunnustame teiste õigust olla teistsugune.“

Mure „kahe Eesti“ pärast endiselt aktuaalne

Sotsioloog Juhan Kivirähk rõhutas, et inimese sees olevast sallimatusest aitavad üle saada kultuur ja tsiviliseeritus. Sallivus on oskus aktsepteerida teistsuguseid seisukohti. „Minast“ tekib „meie“, kuid „meie“le“ vastandub „mittemeie“. Igaskogukonnas on välja kujunenud ühised arusaamad ja hoiakud. Kivirähk meenu- tas, et ka tema pälvis eesti kogukonna poolt kriitikat ja halvaksapanu, kui julges pärast Pronksiööd kirjutada avameelse artikli. Ohtlik on see, kui riigis eksisteerib palju „meiesid“ ja „neid“, sest siis kaob ühiskonna sidusus. Juba 2001. aastal kõnelesid sotsiaalteadlased „kahest Eestist“ ja väljendasid

oma muret väheses sidususel pärast meie ühiskonnas.

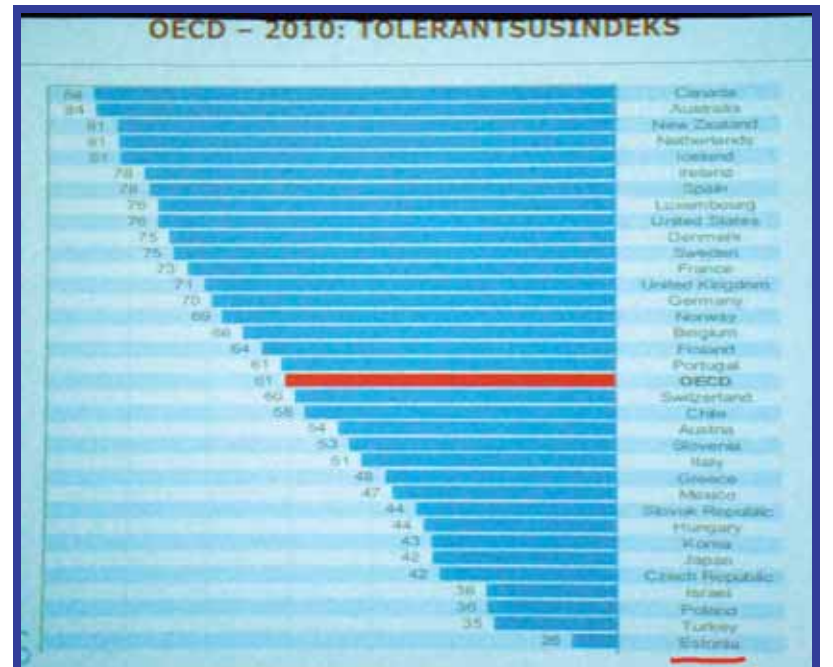
Kivirähki sõnul kahjuks pigem pannakse sidususest rääkivaid sotsiaalteadlasi naeruks. Ta meenutas ka üht hiljutist ETV poliitilist huumorisarja, kus peategelaseks „sotsiaalse sidususe minister“.

„Turumajanduses peetakse edasiviivaks jõuks konkurentsi. Turg ja konkurents korraldavad kõike kõige paremini „nähtamatu käega“ – see on olnud meie riigi ametliku ideoloogia mantra juba pikki aas- taid,“ rääkis Kivirähk. „Kon- kurentsi pole vaja täiendavalt ergutada ega kultiveerida. Koostöö tegemine, vastastiku- suse usalduse loomine – eel- kõige meist erinevate inimeste ja inimgruppidega – nõuab aga pingutamist. Turumajanduslik konkurents tekib tegevus- vabaduse võimaldamisel ise- enesest. Demokraatia ja üks-

küsimustega ikka en- diselt tõsiselt tege- lakse. Kodurahufoorum kui teematõstaja väär- igrigi tunnistust.

Pingeõhkkonda kasutatakse kurjasti

Kahjuks on siinkirju- taja hinnangul teatud poliitilised jõud olnud pikki aastaid huvitatud rahvustevahelise sallimatu- se õhkonnast Eestis. Sest pingetest tiines atmosfääris on nad suutelised loikama poliitilist kapitali. Keskerakonna poliitiku Yana Toomi, Mihhail Kõlvarti ja Mihhail Stalnuhhini üha järjekindlam esit- lemine eestlaste jaoks võimalikult negatiiv-

PIINLIK TABEL: OECD tolerantsusindeksi järgi, mis võtab arvesse tolerantsust rahvusvahemuste, immigrantide ja seksuaalvähemuste suhtes, on Eesti 34 riigi seas Türgi järel viimasel kohal. Fotod: Indrek Veiserik ja Raepress.

SUUR HUVI: Kodurahufoorumile tuli põnevaid ettekandeid kuulama nii noori kui ka vanu erinevatest rahvastest inimesi.

ESINEJAD: (vasakult) Juhan Kivirähk, Vitali Belobrovtevi, Timofei Agarini Belfasti Ülikoolist, Rafik Grigorjani Rahvusvahemuste Kultuurinõukoja ja Valeria Jakobsoni Tartu Ülikoolist.

teisega arvestamise saavutamiseks on vaja vaeva näha.“ „Püüame vaos hoida seda looma meie sees, kes on rahulolematu,“ ütles Kivirähk lõpetuseks. Siinkirjutaja hinnangul on positiivne, et Eestis erinevate kogukondade tolerantsuse

ses tonaalsuses annab kinnistust, et ka seekord üritatakse enne kohalike omavalitsuste valimisi rõhuda venevaenu- likkusele.

Vahel näib, et tolerantsus erinevate kogukondade vahel saab Eestis reaalsuseks alles

siis, kui teatud poliitilised jõud ei suuda enam ühiskonnale mõju avaldada. Praeguses olukorras võivad teadlased valimiste vahelistel perioodidel pingutada ühiskonna sidususe suurendamiseks kui palju tahes, aga enne valimisi külva- takse ikkagi umbrohtu tärka-

vale tolerantsuse viljapõllule. Jääb vaid loota, et inimesed edaspidi ei allu kurjale agitatsioonile, võtavad kuulda sotsiaalteadlaste tasakaalukaid arvamusi ega sütti sellest, kui mõne teise rahvuse esindajat või rahvusühenduse üritatakse demoniseerida.

Tiit Toomsalu: EW 95 ja paanikas eliit

Kesknädal avaldas 6. märtsi veebis endise Riigikogu liikme, vasakpoolse Tiit Toomsalu analüüsi vabariigi 95. aastapäeva kõnedest, mille pidasid president, peaminister, parlamendipiirer ja peapiiskop. Artikkel leidis tähelepanuväärselt palju vastukaja, mistõttu tutvustame seda lühidalt ka Kesknädala paber- lehe lugejatele.

Toomsalu kirjutas muu hulgas: „Vahetult aastapäeva eel tehti „uudishitiks“ sõjaeelse iseseisvusaaja „päevaaru rekordi“ löömine „uuel iseseisvusaajal“. Ülepäeva veendatakse avalikkust küll riikluse garantiide (EL, NATO ja eurotoon) vääramatuses, küll suveräänse riigi põhi- seaduslikku stabiilsuses läbi kahe kümnendi, küll väidetavas enneolematu makromajandus- likkus õitsengus võrdluses euro- liitlastest „klubikaaslastega“. Tundub, et üks etapp Eesti riik- luse ajaloo hakkab arenguspi- raali pidi läbi saama. 24. vee- ruari aastapäevapeo eelmänguks oli meediatrummi totaalne pö- rin veenmaks kodakondsusi are- nudoitsengus ja pea 23 aastat tagasi taastatud omariikluse sta- biilses vääramatuses.“

Toomsalu küsib: miks ja kellele on vaja uut potjompinlust, mida me päevast päeva enda ümber näeme ja kuuleme? Pärast siiraks peab ta üksnes peapiiskop Andre Põderi muret Eesti pärast. Ansipi kõne kohta arvas Toomsalu, et mees tunnetab oma ebapopu- laarsust ja arvestas seda ka oma kõnes – peale juunikomunisti- tide ei olnud peaministri olukor- da kirjeldades millelegi viidata. Ene Ergma kõnes kuulsid paanikanoovid ja Ilves kutsus, vaatamata riigi vääramatule edule püksirihma pingutama – justkui poleks seda seni tehtud. Üldiselt olid kõned varjutatud paanikahoogudega, mispeale „kutsuti Herman Van Rompuy meeleolu tõstma“, leiab Toom- salu. Ainult Indrek Neivelt esines aastapäeva järellainetuses prag-

maatiliste seisukohtadega, kut- sudes üles probleeme tunnistama ja ütles, et „madalalpalgaliste elu- standardit tuleb parandada, muu- du jookseme ummikusse“.

Toomsalu lugu sai Kesknädala kodulehel rohkesti kommenta- taare, neist üks on siin: „Tiina 2013-03-08 21:49:03 Tuleb kuidagi tuttav ette! Paar- kümmend aastat tagasi tuli ka kiita valitsust hea ja õnneliku elu eest ja armastada paljalt oma riiki. Kui seda ei teinud, olid rah- vavaenlane! Miks ei tohi vabas Eestis valitsust ehk riigivõimu kritiseerida? Inimesed, kes armastavad oma maad ja rahvast peavadki seda tegema, et see maa ja rahvas püsima jääks. Mina armastan Eestimaad ja olen väga mures meie rahva tuleviku pä- rast. Kardan, et selle võimu all jätkates, meie rahval kaugemat tulevikku ei ole (ms. sama tundis ka Yana Toom). Riik võib küll püsima jääda, aga rahvas ei pruugi. See territorium asustatakse lihtsalt sisserändajatega ja see ongi see nn. Eesti asi, mida IRL siin suure innuga ajab.“ **Kn**

Keskerakond toetab Jüri Ratast

Sel nädalal kogunenud Keskerakonna juhatus arutas muu hulgas kandidatuuri Riigikogu juhatuse aseesimehe valimisteks. Ühehäälselt otsustati toetada senise aseesimehe Jüri Ratase jätkamist.

Riigikogu uus juhatus vali- takse neljapäeval, 21. märtsil. Reformierakond on tea- tanud Laine Randjärve jät- kamist Riigikogu esimese aseesimehena.

Teine valitsuspartei Isamaa ja Res Publica Liit pole seni oma eelistusest teada and- nud. 2003. aastast on Riigi- kogu juhatus juhtinud IRL-i liige Ene Ergma, välja arva- tud üks aasta (2006–2007), mil spiiker oli toonane kes- kerakondlane Toomas Varek. Praegu käivad sahinad, et IRL soovib „pehmelt“ ära paigutada oma läbikukkunud majandusministrit Juhan Partsi, kellele hästi sobiks Riigikogu esimehe väikse kena kohakene. Ootamatus võib tulla ka SDE ja nn aknaaluste demokraatide leerist, kellel on ideaalis kokku 19 + 5 ehk 24 häält, millega saab valimisi tuntavalt kõigutada.

Üle mitme aasta pakub Riigikogu juhatuse valimine ka parajat närvikõdi, kuna tulemus on ennustamatu. Elu on tõestanud, et varasemad kokkulepped alati ei toimi. **Kn**

Ratas

Terane mõte

„Mitte ükski fakt ei näita seda, et Eesti on tühjaks jooksnud. Mitte ükski fakt ei näita seda, et midagi oleks hullu juhtumas. Sest vaadake kinnisvara hindu Tallinnas, kõik kasvab. Kui ma jöuan Statoili, mis on seal lennuajaama juures, tuleb mul juba paanika, ma ei taha nii kaugele maale minna.“

Kirjanik KAUR KENDER kiitis 7. märtsil TV3 saates „Kolmeraudne“ Tallinna arengut.

Terane mõte

„Tagasi vaadates tunnub mulle, et IRL ja Reform hakkasid möödunud aasta- kümne keskel nahaal- selt valijate isamaali- suse peal mängima. Üksteist üle trumbates. Ja sündis mõttetu preambula, mis peatas piirilepingu sõlmimise - millele Reform vastas sõjaka Pronks- sõduri teisaldamisega enne 9. maid 2007.“

Meediamagnaat HANS H. LUIK, Eesti Ekspress online 12. märtsil

Nii summutati VEB-i ja Pentus-Rosimannuse skandaal

Võimuerakondade jaoks on muutunud järjest tõsisemaks probleemiks, kuidas summutada alatihi puhkevaid skandaale, mis kahjustavad nii erakondade kui ka nende juhtfigureid mainet.

ENDEL RIHVK vaatleja

Olukorra lahendamiseks valitakse endi arvates lollikind moodus – välja mõelda ja meedias lõkkele puhuda mõni opositsiooni (soovitavalt Keskerakonda) kompromiteeriv süžee. Nõnda saab üldisuse tähelepanu kõige hõlpsamini oma prohmkatelt kõrvale juhtida

Vassimise meistrikläss

Viimase aja kõige pörutavamaks uudiseks on kahtlemata olnud Eesti Panga kontrollimise tulemusel avalikkuse ette jõudnud dokument, mis koostati samas pangas 1995. aastal ja esitati endisele NSV Liidu Välismajandus pangale (VEB). Dokumentil olid mustvalgel kirjas võltsitud andmed. See on küll pelgalt üks, kuid see-eest kõnekas detail nn. VEB-fondi saagast, mis on puudutanud paljusid ja erutanud enamikku Eesti inimesi juba paarkümmend aastat.

Selle VEB-i loo kohta on Eestis erinevate tegelaste poolt lugematu arv kordi edastatud selgitusi, mille sisu võib kokku võtta lühikesse lausesse "Venelased võtsid meie raha ära". Mis ja kuidas tegelikult toimus, seda on hoolega varjatud kõigi eest – alates VEB Fondi sertifikaatide omanikest ja lõpetades Riigikogu liikmetega, üldsuse esindajatest rääkimata. Võib-olla olekski saadud kõik otsad uputada ajaloo põhjatusse kaevu, kui mitte ajakirjanik Toomas Kummel poleks ette võtnud tõeotsimise raske ja tühimatu töö. Selle, mis tal on õnnestunud välja selgitada, pani ta kirja oma 2004. aastal ilmunud raamatusse "Isamaa rüüstajad". Sealt saab tähelepanelik lugeja aimu nendest keerulistest ja hämaratest tehingutest, millega tookord tegeles tänase Reformierakonna poliitikute kontrolli all olev Eesti Pank. Üheks kiivalt varjatud saladuseks, mida kunagi pole tahetud tunnustada, on fakt, et samaaegselt kui kahel Eesti pangal olid VEB-is valuutakontod, oli paljudel Eesti ettevõtetel ka VEB-ist võetud valuutalaene – neil olid selle panga ees võlakohustused. Oluliselt tõigaks tuleb pidada seda, et Eesti Pangal oli

VEB-iga sõlmitud finantsvahenduse kokkulepe, millega Eesti Pank kohustus andma igakülgset kaasabi välisvaluutalaenude õigeaegsel tagasimaksimisel. Paraku loobus Eesti Pank peale Siim Kallase tõusmist panga presidendiks selle kohustuse täitmisest ja Eesti ettevõtte jätsid oma võlad tagasi maksmata. Olgu öeldud, et see toimus veel enne, kui VEB külmutas Eesti pankade korrespondentkontod. Miks Eestis nii tehti ja kes sellest kasu lõikasid, on juba omaette teema, mida siinkohal lahata ei jõua.

5. veebruari Postimehes asus Eesti Panka ja selle võltsitud dokumendi allkirjastanud

Jalgelt pea peale

VEB-i skandaali summutamiseks otsiti palavikuliselt vastukäiku ja see leiti Vene ajakirjaniku Olga Andrejeva artikli näol ajakirjast *Russki Reportjor*, milles keskerakondlane Yana Toom olevat halvustanud eesti keelt. See lugu sobis eriti hästi seetõttu, et võimaldas trumpässana lauda käia alati töötava "vene kaardi". Kuna allakirjutanu ei ole ise seda artiklit lugenud, siis pole võimalik sekkuda poleemikasse seal avaldatud seisukohtadega, seda enam, et Yana Toomi sõnusti olevat tema sõnu valesti tõlgendatud. Sellega seoses tuleb aga veelkord tõdeda, et niisuguste ajakirjanikega suhtlemist tuleks igati vältida. Kuna vabas kõnes ei suuda inimene iga oma väljaõeldud sõnaga kaasnevat nüanssi arvestada, võib kaval ajakirjanik need sõnad sobitada

õppinud ja püüavad oma keelt ikka teistele jõuga peale suruda. Lugejal on raske taibata, kuidas puudutab see Venemaa välispoliitika suund tänast Eestit, kus ka Krossi enda sõnul polevat "eesti ja vene keele vahel mingit vastasseisu".

Ka allakirjutanu pole märganud, et eestlastele tänapäeval kusagil vene keelt peale surutaks, mida kahjuks ei saa küll alati öelda inglise keele kohta. Samas võib tõele näkku vaadates ja asju õige nimega nimetades meie tänases hariduspoliitikas igaüks leida märke sellest, et vene keelt kõnelevatele noortele püütakse koolis eesti keelt vägisi armsaks teha, see tähendab ilminguid, mida Lenin taunis. Sellegaei tahama sugugi öelda, et eesti keele valdamine poleks nii vene noortele kui ka Eesti riigile kasulik. Oma töös kõrg-

kooli õppejõuna näen sageli, et vene õppekeelega gümnaasiumist kõrgkooli eestikeelsele erialale õppima tulnud noored saavad halvemini hakkama kui eestlased. Ilmselt ei tule see mahajäämus neile hiljem kasuks ka tööturul konkureerides.

Samas näitab praktika, et kõikide venekeelsete gümnaasiumide üheaegne kohustuslik üleviimine osalisele eestikeelsele õppele ei anna loodetud

tulemusi, kui koolidel ja õpilastel endil puudub soov ja stiimul sellega kaasa minna.

Kui peitub selle probleemi lahendus? Arvan, et vene koolidele peaks piitsa asemel pakkuma pigem präänikuid. Millised võiksid olla soodustused koolidele, kes omal soovil lähevad teatud ulatuses üle eesti õppekeelele, võiks olla arutelu objektiks tulevasel ümarlaul, mis kutsutakse kokku siis, kui Keskerakond on võtnud valitsusvastutuse. Mis puutub aga Krossi soovitusse võtta vene keel kasutusele Keskerakonna asjaajamiskeelena, siis selline ettepanek sobiks tal teha pigem IRL-i juhatusele, kuna nii tal endal kui ka tema erakonnakaaslastel on tulnud tihti peale teha koostööd venekeelsete äri-, mere- ja muidumeestega, ning tulevikus kulub perfektne keeleoskus selletaolistel puhudel marjaks ära.

„Kuidas summutatakse skandaale“, Väino Pärnpuu, 13. veebruaril 2013

Arhiivifoto

SIHTMÄRK: Meedia üritab enne valimisi Yana Toomi väljaõeldud sõnu ja tegusid trumpässana lauda käia alati töötava "vene kaardina".

pangapresidenti Vahur Krafti kaitsma valitsuskolitsiooni õuelaulik Kalle Muuli. Tema seisukoha võtab lühidalt kokku järgmine tsitaat: "Kas rõõvli petmisele kaasaaitamine on moraalne või amoraalne tegu?" Kirjutisest ilmneb, et tema arvates see polnud amoraalne. Lisaks sellele on paljud Muuli mõttekaaslased rõhutanud, et kõigi VEB-i afääriiga seotud Eesti Panga tegevuste käigus ei tekitatud kahju Eesti riigile. Kuigi Toomas Kummel näitab veenvalt, kuidas kontode külmutamise tõttu raskustesse sattunud Eesti pankade saneerimisele, kantimisele ja "ärastamisele" kulutati ümmarguselt 900 miljonit krooni riigi raha, võib siinkohal ka kõige selle otstarbekuse üle arutlemise kui omaette teema kõrvale jätta. Küsida tuleks hoopis seda, kas rahaline kahju on ikka ainus ja suurim kahju, mida riigile saab tekitada. Kui riigi keskpang ei täida oma lepingulisi kohustusi ja väljastab võltsitud dokumente, siis on see riigi mainele korvamatu moraalne kahju, mis diskrediteerib riiki tema sõprade, aga veel enam vaenlaste silmis.

just sellisesse konteksti nagu talle kõige kasulik. Lugu on väga sarnane sellega, mis juhtus mõned head aastad tagasi Mailis Repsiga, keda süüdistati selles, et ta olevat Mari-maal lausunud tunnustavaid sõnu sealse eluolu edenemise kohta.

Yana Toomi asus ühena esimestest materdama Urmas Sutrop 5. veebruari Postimehes, pannes talle süüks rahvastevahelise vaenu õhutamise. Nädal hiljem, 12. veebruaril üritas Eerik-Niiles Kross sealsamas Postimehes asjale külge pookida veelgi laiemat tausta. Ta seab kogu loo Venemaa ametliku välispoliitika foonile, millel eesmärgiks "vene kultuuri- ja keeleruumi laiendamine". Oma seisukohadele otsib ta tuge ei kelleltki muult kui V.I. Leninilt. Paraku räägib Lenin sadakond aastat tagasi kirja pandus hoopis sellest, et vene keelt ei tohiks kellelegi vägisi peale suruda, sest see "teravdab antagonismi ... ja suurendab vastumeelsust". E.-N. Kross väidab, et ei Vene bolševikud ajaloos ega ka tänapäeva Kremli ideoloogid polevat Leninilt midagi

Miks Raud kutsus saatesse Kõlvarti, aga mitte Koka?

TV3 saate „Kolmeraudne“ juht Mihkel Raud üllatas vaatajaskonda 7. märtsil hooaja avasaates räägusega, millist telekraanil kohtab harva. Kõlvartil oli tegemist saates Raua sõimulaviini all viisakaks jäämisega, vaatajal oli probleeme teleka ees püsimisega.

„Tahaksime rääkida tema huvist võitluskunstide vastu ja siis juba täpsemalt sellest, millega ta poliitiliselt enim silma paistab – tema võitlusest venekeelse hariduse eest Eesti koolides, siis kapo aastaraamatuga seonduvast; lühidalt ka sellest segadusest, mis sel nädalal tema raadiointervjuuga seoses tekkis/tekitati,“ meelitasid TV3 meeskond ja Mihkel Raud Tallinna abilinnapead Mihhail Kõlvartit saatesse tema esindaja vahendusel. Lubati, et saate käigus plaanitakse Kõlvartilt küsida, kuidas ja miks tema, kel on kahtlemata huvitav päritolu, üldse Eestisse elama sattus. Millises keskkonnas üles kasvas? Kuidas ta poliitikasse jõudis? Jne.

Saates Raud Kõlvarti päritolu vastu mingit huvi ei tundnud. Seeasemel hakkas ta laduma Kõlvartile vaimseid hoopes esimestest sekunditest peale. Kõlas terve tiraad karme küsimusi ja süüdistusi Kõlvarti aadressil. Kas teie käed on verised? Kas te peaksite istuma türmis? Miks te õpetate inimesi teistele jalaga näkku lööma? Hoopis seda uuris Raud.

Viimast küsimust esitades polnud Raul aimugi, et Kõlvart on Eesti Taekwondo Liidu (ETL) asutaja ja et tegemist on olümpiaalaga. Kui Kõlvart tegeleks vehklemistreenerina, esitanuks Raud talle ilmselt küsimuse: „Miks õpetate inimesi teisi mõõgaga surnuks torkama?“

Raud ise oma harimatust ei paistnud häbenevat, kuigi põhjust oleks, arvestades tema perekonna kõrgkultuurilist tausta. Saatest kujunes Kõlvarti-vastane otserünnak, mis ületas iga-sugused piirid. Ime, et Kõlvart suutis rahulikult jääda, kuigi ta vahele vaikselt poetas, et Raua monoloogi võiks ta ju oma kodus televiisorist vaadata.

Foto: Indrek Veiserik

AINUS "SÜÜ" – OLLA KESKERAKONDLANE. Keegi ei teaks midagi sportlasest Mihhail Kõlvartist, kui ta poleks KE liige.

Kõlvart kutsuti „Kolmeraudsesse“ ajal, kui eelmisel õhtul oli lahvatanud ETV saates „Pealtnägija“ IRL-i häbiväärne sundparteistamiskandaal. Mihkel Raul tulnuks saatesse kutsuda hoopis riigikogulane Aivar Kokk, et välja uurida, milliseid sigadusi korraldavad IRL-i tegelased lihtsate kalameeste kallal Jõgevamaal Peipsi ääres.

Aga ei, seekordne „Kolmeraudne“ pidi Kõlvarti pihuks ja põrmuks lööma. Paraku jäi Raul selle eesmärgi saavutamiseks puudu vaimsest kapatsiteedist. Kõlvart oli temast intellektuaalselt lihtsalt üle.

Äkki peakski Mihkel Raud „Kolmeraudse“ juhtimise asemel hoopis ansambli *Mr. Lawrence* ellu äratama? Lüüriiliste meloodiate laulmine tuli tal igal juhul paremini välja kui telesaates esinemine.

Aga noh, eks valimised ole ees, ja käsud kätte antud. Rauale kui SDE avalikule toetajale esindab KE liige kahtlemata Kartaagot, mis tuleb hävitada.

Valitsus on eestlased nokauti löönud

Hiljuti rääkis mulle üks noor mitme lapse isa, et nende küla lasteaias Jõgevamaal jäeti isadepäeva tähistamine ära ja asendati perepeoga. Mis teha, kõik peresid on Soomes.

MARIKA TUUS-LAUL
Riigikogu liige

Siis selgus, et tema isegi, Nõo lennunduskooli lõpetanud noor radaritehnika spetsialist suundus hiljuti Soome bussijuhiks. Pere vajab ülalpidamist, ja isa jõuab nüüd vaid kord kuus koju. Meie ministrid ütlevad selle kohta: noored otsivad ikka laias maailmas õnne! Akadeemik Endel Lippmaa peab välismaale siirdumist isegi väga heaks ja hoiatab eestlasi vasakpoolse võimu eest.

Riik manipuleerib rahvaloenduse andmetega

Oma üleoleva suhtumisega tuntuks saanud riigijuhid püüavad väljarände teemat kui ebamugavat hoopis vältida või moonutavad arve. Näiteks räägib valitsus alla 25000 elanikust, kes viimase kümnendi jooksul Soomes tööl käivad. Arvesse on läinud need, kes end ise pendelrändajaks tunnistanud ja jagavad end Eestimaaga. Samas on naaber-

riigi andmetel Soomes püsivalt elavaid ja töötavaid eestlasi 60000.

Arvud üsna erinevad. Rahvaloenduse andmete tõepärasust ei ole ju saanud algusest peale tõsiselt võtta, sest kasutatud on mitmesuguseid huvitavaid trikke, et näidata Eesti elanike arvu tegelikust suuremana. Näiteks on kõik Eestis elavad välismaalased kirja pandud kui Eesti elanikud. Keegi pole nendelt küsinud, millal on neil plaanis siit päritolumaale tagasi minna või mõnda teise riiki suunduda ja millal nende töölepingud lõpevad. Kirja on pandud ka kõik välismaal elavad eestlased, kes ei pidanud võimalikuks siia kunagi ehk naasta.

Enam kui veerand miljon inimest vähem

Kui tööle näkku vaadata, siis on viimase kahekümne aastaga Eesti rahvaarv vähenenud üle veerand miljoni võrra. Jah, nende hulgas on ka äräläinud sõjaväelased ja nende pered, aga ikkagi on seda ülimalt palju. Kui 1989. aastal oli meid 1,56 miljonit, siis tänaseks on see arv kahanenud 1,29 miljonini. Edgar Savisaar kirjutab oma raamatus „Tõde Eestist“, et omariiklikul rahuajal on rahvaarvu langus olnud suurem kui Teise maailmasõja kahjud koos kõigi invasioonide, emigratsioonide ja küüditamistega. Sellist pikaajalist ja sügavat mõõna ei toonud kumbki maailmasõda.

Eelmise aastaga lahkujate arv kahekordistus

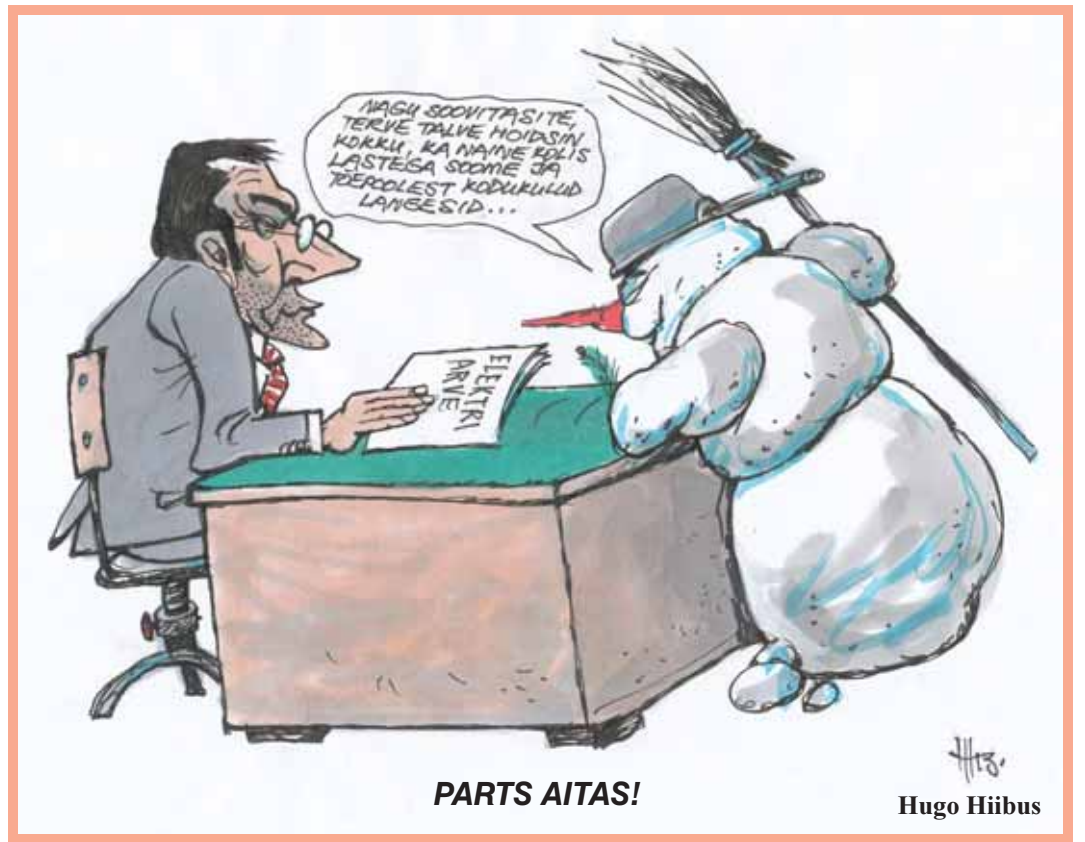
Onkoloog ja mikrobioloog, kunagine tervishoiu ministri asetäitja Jaak Uibu on oma tähelepanekutes märkinud, et kui laulev revolutsioon tehti veretu ja inimkaotusteta, siis esimesed langend jm inimkaotused tulid Mart Laari esimese valitsuse ajal aastatel 1991–1994. Nimelt, kui kokku liita lisasurmad tervishoiu alakäigu pärast ja sündimata lapsed, kahanes kahe aastaga rahvaarv 13 300 võrra.

Vale tervishoiu- ja sotsiaalsüsteemi tagajärjel on 20 aastaga jäänud sündimata 19 100 last ehk rahvast terve Viljandi linna jagu. Uibu on nimetanud seda protsessi “hiilivaks kidumiseks”.

Eriti hulluks on lahkumine läinud eelmisel aastal, seega juba peale rahvaloendust. Mullu rändas Eestist välja 10 871 inimest. Võrreldes 2011. aastaga on see arv peaaegu kahekordistunud. Kas ikka tõesti on mindud laia maailmast õnne otsima või on tegemist majanduspõgenikega?

Vabaduse lapsed on lahkumas

Hirmutav on see, et niisugune protsess jätkub ja süveneb, sest täiskasvanuks on saanud ja kahekümneliste ikka jõudnud meie vabaduse lapsed ehk peale taasiseseisvumist elu näinud noored, kunagise beebibuumi lapsed. Nemat on ju pereloomise eas, neist võiks tulla kodumaal järelkasvu. Tõesti kahju on noortest minejatest. Lahkub ju ikkagi elujõulisem osa. Samas tuleb tõdeda, et ka sün-

dide arv langes eelmisel aastal paljude aastate madalaimale tasemele – oleme tagasi jõudnud 2004. aasta tasemele.

Ei ole abi toonud paljukiidetud ebavõrdne vanemapalk, sest pered vajavad riigi tuge ka laste üleskasvatamiseks. Seda meie riik ei anna. Ei anna töödkki. Just äsja selgus poliitikaülevalt, et iga kuues noor ei õpi ega tööta. Absoluutarvudes hinnatuna ei õpi ega tööta 40000 noort inimest, 15–29-aastast. Nende hulgas on pikaajalisi töötuid, väikeste lastega noori emasid, ohtliku eluviisiga õigusrikkujaid, vaimupuuetega inimesi, tavalisi lullilööjaid jt.

Kiiremini vananev rahvas Euroopas

Samas on just praegu ja lähiaastatel juurde tulemas hulganisti pensionäre, sest Teise maailmasõja järel sündinud vägagi arvukas põlvkond hakkab jõudma vanaduspuhkuse ikka. Kui täna on meil 65-aastaseid ja vanemaid inimesi 17%, siis 2025. aastal juba ligi 22% ja 2050-ks kasvab see 1/3-ni. Iseenesest on väga tore, et inimeste eluiga on ka Eestis pikenenud ja et kogemine ja suure elutarkusega vanem põlvkond viibib meie keskel kauem. Samas on mõõdapäasmatuks vajaduseks, et sünniks lapsi, et

oleks inimesi, kes siin töötavad ja makse maksavad. Täna oleme aga kõige kiiremini vananev rahvas Euroopas. Kui riik ei kiidaks takka siit lahkumist, hakkaks toetama noori peresid, puhuks maaellu jõudu juurde, ei ütleks, et töötud on vaid laisad inimesed, ning võtaks noorte tööpuudust kui tõsisemat probleemi, ehk siis suudaksime veel midagi päästa? Muidu jäävad Eestis varsti ka perepäevade tähistamised kaugesse ajalukku ja isadepäeva enam ei mäleta-tagi.

Ilmunud ka Jõgevamaa ajalehes „Vooremaa“

Kuidas raha ei ole!?

Ükskõik millise ettepaneku eestimaalaste elu ümberkorraldamiseks teeb tavakodanik või Riigikogu opositsioon, on valitsevate erakondade vastus pikemalt mõtlemata: raha ei ole! Kui ettepaneku esitaja näitab ära ka rahalised katteallikad, loetakse need mõtlematult vastunäidustatuteks või naeruväärseteks.

ARNO SEEMEN
vana viljandlane

Lugupeetud otsustajad! Teid ei valitud/määratud otsustajateks selleks, et öelda: raha ei ole! Kas pole teie ülesanne seada elu meie maal selliseks, et raha oleks riigil ja ka rahval, s.t Eestis elavatel inimestel (riigivõimu kandjatel). Kui on tarvis raha Euroliidu pankade päästmiseks või niigi kõrget palka saavate riigiametnike/riigikogulaste töötasude tõstmiseks, siis on raha külluses. Ei taha pikalt peatuda astmelisel tulumaksul, mis mõjub Eestis nagu härjale punane rätik, olgugi et paljudes eesrindlikes riikides on see kasutusel. Järgnevaid ettepanekuid tuleb võtta kui ühtesid võimalusi olukorda parandada.

Rahvakogus tuleb tõsiselt läbi arutada ja Riigikogus vastu võtta

otsus selle kohta, et välisriikide ettevõtete ja pankade siin teenitud kasumist jääks teatud protsent Eesti Vabariigile. Selle rahaga saaks tunduvalt parandada meie riigi ja rahva elu. Niisuguse ettepaneku arutusele võtmise vastu leitakse palju põhjusi. Üks on selline: siis lõpetavad välisriikides Eestis töötamise! Väheusutav, et nii suurest kasumist loobutakse väikese protsendikao tõttu. Ja kui tahavad lõpetada – las siis lõpetavad! Aeg ongi juba luua Eesti kapitalil töötavad pangad ja ettevõtted. Praegusel moel jätkates ongi suurem osa eestimaalasi orjad, kes töötavad, et teenida välismaalastele suuri kasumeid.

Noorte spetsialistide väljarände vähendamiseks

tuleb otsustada, et Eesti kõrgkoolides riigi kulul hariduse saanud ning välisriikidesse tööle siirduv noor peab enne lahkumist maksuma tagasi tema koolitamiseks tehtud kulutused või teenima need kulutused tööga tasa. Riigi tellimisel on ju arste, insenerid jt koolitatud. On loomulik, et riigil on ka koolidest tulevatele spetsialistidele vajalikud töökohad ja töötasud olemas. Tundub, et Eesti Vabariik on asunud jõuluvana rolli – ostab kingitusi oma rahva raha eest ning jagab kinke kogu maailmale. Kinkideks on pankade ja ettevõtete kasumid ning noored kõrgharidusega spetsialistid (arstid, medõed, insenerid jne jne). On väga raske uskuda, et valitsuse juhud on „ullikesed“, kes räägivad jõudmisest viie rikkama riigi hulka, aga ise jagavad lahkel käel rikkusi/kasumeid ja oma töötavate inimeste raha eest koolitatud spetsialiste välisriikidele, midagi vastu saamata.

Palju seadusi aegunud ega vasta enam tegelikule elule ning vajavad muutmist (põhiseadus, valimiseseadus, pensioniseadus). Samuti tuleb ümber korraldada palgad ja maksud, aktsiisid, Riigikogu liikmete arv, elukohta sissekirjutamise nõue jne jne.

Kehtiv ülikeerukas Riigikogu valimise seadus, milles hääle ülekanadmismehhanism, tuleks

sega; 4) pärast valimisi koostatakse hääli saanud kandidaatidest nimekiri häälearu järgi, esikohal kõige rohkem hääli saanud isik; 5) selle nimekirja 101 ongi Riigikogu liikmed; 6) kui mõni nendest 101-st välja langeb (pannakse ministriks jne), siis asendatakse ta 102. kohal olejaga jne; 7) kui valimiste vahel mõni saadik lahku oma erakonnast (reedab omad valijad), siis

**Kallid kaasmaalased!
Ärge tembeldage igat teisitimõtletjat kohe lolliks.**

asendada lihtsama ja kõigile arusaadavamaga. Näiteks: 1) Eestis olgu üks valimisringkond; 2) **iga erakond** saab esitada valimisnimekirja, milles **kuni** 101 kandidaati, kusjuures ei saa kandidaadiks esitada isikut, kes on juba olnud kahes Riigikogu koosseisus; 3) valimistel ei kasutata e-hääletamist, sest see on vastuolus põhiseaduse ja valimiseseadu-

lahkub ta ka Riigikogust ja asendatakse varunimekirjast enam hääli saanuga (olenemata erakonnast). Sellise Riigikogu puhul on igal valijal teada, kas tema poolt valitud isik jõudis Riigikogusse või mitte. Siis oleks võimalik rakendada ka valijate lootused täitmata jätnud riigikoguliikme tagasikutsumist valijate poolt.

Kas teate, kui palju

Eestis elavatest inimestest saab elamiseks ühes kuus 300 eurot või vähem? Selle rahaga (palk, pension, töötu abiraha jne) peab ta end ja peret toitma, eluasemekulud katma, rõivad ja arstirohud muretsema jne. Mõtleme edasi: kui sellise rahaga peaks elama mõni minnister või mõni teine kõrgepalgaline riigiametnik (kes ei saa lisaraha pangast ega kuskilt mujalt) ning kui tema teadvusse jõuab ka tõsiasi, et ta peab oma igapäevast tööd tegema üle kolme aasta, et saada üks aasta pensioniõiguslikku tööstaaži, siis... umbes ühe kuu möödudes ta heidaks hinge. Kui mitte nälja, siis inimvaenulikust pensioniseadusest põhjustatud sügava solvangu tõttu.

Kallid kaasmaalased! Ärge tembeldage igat teisitimõtletjat kohe lolliks. Leidke aega ja tahtmist iga ettepaneku sisuni jõudmiseks ja õige lahenduse leidmiseks.

Tallinn 10130 Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Tagasi korilusse...

21. sajandi eestlased on olude sunnil taas leidnud üles oma ürgse toidulaua – koriluse. Eeskujuna moodsaile rahvale missugune! Tõsi küll, saagis – metsamarjad või kalad – devalveeritakse nüüd enamasti eurodeks.

Kuulun nende tuhandete elatishagaga narritavate või lindpriide hulka, kes toimetuleku nimel noolivad suviti mustikmarju aina vähenevatest männikutest või talviti hordidena ründavad merel jääaluseid. Mustikal oleks au saada nimetatud meie rahvusmarjaks ja ahvenas võiks silgu asemel saada meie rahvuskalaks. Paraku kvalifitseeruvad uusima aja korilasteks üksnes need, kel, vaatamata meie 20-aastasele uuele iseseisvusele jagub veel piisavalt elutahet ja -jõudu trotsida päikeselõõska ja raskeid kandameid, vaev-kilomeetreid ja ohtlikke meretuuli. Metsas ja merel maksab tugevama, et mitte öelda – nahaalsema õiguse, nagu õpetavad ju meie valitsejate moodsad käsulauadki. Ei jäeta metsa enam marjaterakestki metsaelanike-pärisomanike jaoks, ei merre alamõõdulist ahunapojukestki.

Paraku lõpeb mõnikord korilasegi elutee lahinguväljal – metsa raiutakse, laastud lendavad. On ju tänavalgi lebam inimene juba tavanähtus, kellest ei tasu või ei tohigi politseid informeerida.

Ants Metsla, Väandra, Pärnumaa

Eesti majandusminister Parts loob uusi töökohti USA-s ja Jordaanias

Samal ajal kui Eestis on kõrge tööpuudus ja peaaegu olematu majanduskasv, paiskab majandusminister hiigelsummasid USA-sse Utah' kõrbe, et seal arendada põlevkiviõli tootmist. Suured summad selleks on ka paigutatud Jordaaniasse. Kuid Ameerika põlevkivi on teistsuguse koostisega ja seetõttu tuleb luua uus tehnoloogia. Ka on sealne põlevkivi 300 meetri sügavuses.

Investeeringuteks pidavat minema/olema Eesti Energia suured kasumid, mis saadud kodumaisest põlevkivist nii elektrit kui ka põlevkiviõli tootes. Samal ajal vajavad Eestis parandamist elektrienergia ülekandeliinid, mida pole juba aastaid remonditud ja mida nüüd otsustati renoveerida. Selleks tõstetigi Eestis võrguteenuse hinda, et oma rahva käest täiendavalt raha koorida. Miks ei võinud ära jätta rahapaigutuse väljapoole Eestit ja hoopis teha korda omad elektriliinid? Tööd oleks Eestis saanud sajad inimesed ja raha oleks jäänud Eestisse ning poleks olnud vajadust võrguteenuseid tõsta. Nüüd investeeritakse USA-sse ja Jordaaniasse ning luuakse seal sadu või tuhandeid töökohti, parandades nende riikide majandust. Kelle huvides tegutseb majandusminister Parts?

Et USA-st õlitootmise kasumeid saada, tuleb sinna investeerida miljardeid ja tootmine võib alata alles mitme aasta pärast. Need rahad võivad ka luhta minna. Miks ei ole jänkid siiani asunud ise seal õli tootma? Tähendab, et see pole rentaabel. Õigem oleks müüa maha maomand Utah' kõrbes ja raha kulutada Eestis elektrit ülekandeliinide renoveerimiseks.

Väino Pärnpuu, Tallinn

Püsime omas arengurütmis

Millest on mõelnud paljud neist Eestimaa elanikest, kes seisid, üksteisel kätest kinni hoides, Balti ketis? Eks ikka sellest, et ühest liidust alles vabanesimo, kui juba tõttasime teise. Euroopa Liit aga hakkas varsti näitama oma palet – ähvardama kohtuga küll ühe patu, küll teise patukese pärast.

Ainsad, kel konstruktiivne tulevikuplaan, olid IME-mehed, kes juba N.Liidus tahtsid hakata välja kujundama iseendaga toime tulevat Eesti riiki. Uues vabariigis võimu juurde pääsenud aga kandsid hoolt, et Eestisse tuleksid välismaa firmad, ära kasutama siinset odavat tööjõudu. Nüüd, kui meie töölisel on aru saanud, et töö eest tuleb nõuda samasugust tasu nagu teistes EL-i riikides, paljud välismaised firmad juba lahkuvadki – näiteks Aasia maadest uusi valgeid „mushanahalisi“ otsima.

Eesti valitsustel on ikka olnud head suhted välisriikidega. Esimese vabariigi ajal said talupidajad oma toodangut edukalt müüa välismaal, eriti nõutavad olid või, kanamunad, juust ja peekon. Ega nüüdki pole suhted halvad – saame ju Euroopast regulaarselt tasuta toiduabi.

Jaan Kadakas Harjumaalt

Kiisleri plaan: aastaks 2017 muuta Eesti kaarti

IRL-i „kodukulude vähendajad“ ja „kodanikega lepingu sõlmijad“ on oma vana setuka – haldusreformi – jälle enda partei propagandavankri ette rakendanud. Regionaalminister Siim-Valmar Kiisler on oma hääletoruks palganud targa ja tasakaaluka inimesena näiva Sulev Valneri, kes on omi „teadmisi“ haldusreformist Rahvusringhäälingus serveerinud IRL-i poliitilises soustis juba mõnda aega kui sõltumatu eksperdi omi.

Haldusreform ei päästa Eestit väljarändest ega ole ka imevahend, mis tekitab maale töökohad ja toob ühinenud omavalitsustesse mingid täiendavad vahendid arengumootoriks. See on lihtlabane asendustegevus, mis näitaks IRL-i tegusana, värsketest mõtetest pakatumas.

Tegelikult on kohalikke omavalitsusjuhte hea süüdistada pea kõigis surmapattudes. Önn tuleb kõigi õuele, kui saame vaid lahti „ahnetest ja omakasupüüdlimest“ omavalitsejatest – sellist retoorikat kasutati NSV Liidus ja muidugi ka vasallist ENSV-s. Komparteis karastuse saanud või tubli ajalooahariduse (loe: propagandistiteadmised) omandanud tegelased teavad, et tuleb süüdlane leida, see paljastada, ja siis õnne ootama jääda. Kui õnn jääb tulemata, on süüdi rahvusvaheline imperialism; nüüdis-Eesti puhul aga neli aastaaga!

IRL on lubanud ja loomulikult ka lubaduse täitnud! Ja mõttetu segaduse eest ei vastuta mitte keegi. Nagu ei vastutata Eesti Õhuga ja elektrituru avanemisega seonduva eest, tobedate hariduskorraldussegaduste eest, tegelikult mitte millegi eest.

Küsimust kommenteeris
Kaarel

Kohatud kokkuhoiujutud

Sotsiaaltöö organisatsiooni Caritas juhataste liige Lagle Parek leiab, et kokkuhoiu võimalused on paljudel Eesti inimestel olematud, ning seepärast ta soovib poliitikutel kokkuhoiust ja hakkamasaamisest rääkides olla väga ettevaatlik. „Eestis on väga selgelt tunda, et üks väike osa meist on kogu see 20 aastat elanud seltskonnas, kus sissetulek on lähedane Euroopa sissetulekutele, kes ringlevad omavahel ja nad ei tea, kuidas suur hulk inimesi hakkama saab,“ kõneles Parek. „Teine osa inimesi aga peab jälle välja tulema väga naeruväärsete sissetulekutega, kui neid üldse ongi. Seepärast soovitaksin kõigil poliitikutel olla väga ettevaatlik väljendustes, mis puutuvad kokkuhoiud ja hakkamasaamist.“

Delfi lugeja

Parim tõde selgub võrdlustes...

See riigikogulaste pisiku lisa tegelikule palgale lisaks – kuluhüvitis, mis neil nagu täiesti muuseas sõrmede vahelt paistab libisevat (11 459 eurot), on minu 85 kuu töövõimetuspension (kusjuures mul on häbi, et sedagi saan; ainult et ilma selleta sureks ma nalga). Konkurentsituul suurim nael selle riigi kirstus on rahaline ebavõrdsus.

Pärnakas

Ninasarvik käis Viimsis naisi kallistamas

Naistepäeval üllatas viimsilasi kahemeetrine sõbralik Ninasarvik, kes lehvitas bussi pealt tulijatele, kallistas väsinud naisi pärast rasket tööpäeva ja soovis kaunist naistepäeva. Lisaks südamlikele soovidele said kõik naised osaleda spaa-kinkekaardi loosimises. Loomulikult tehti koos Ninasarvikuga pilti.

„Hästi südamlik naistepäev oli, nii paljudele meeldis Ninasarvikuga koos pildistada,“ sõnas Keskerakonna Viimsi osakonna esinaine Reena Uustal. Kokku osales loosimises 30 naist ning kaks meest, kes soovisid oma naisele üllatuse valmistada.

Ninasarvik tõmbas loosikastist välja õnneliku võitja, kelleks osutus rõõmsameelne lasteaiakasvataja Mari.

LAPSED JA NINASARVIK:
Rõõmus päev Viimsis.

Fortuuna oli täna õiglane! Lasteaiakasvatavad teevad väga rasket ning tänuväärt tööd ja tegelikult võiks igale kasvatajale üle Eesti olla töödandja kuld ette nähtud vähemalt kord aastas puhkus spaas! – nii arvasid Viimsi osakonna juhataste liikmed Oliver Liidemann ja Raivo Tammus.

Kuna Mari oli juba koju naistepäeva läinud tähistama, viis Ninasarvik õnnelikule võitjale auhinna tööpäeva hommikul otse tööle. Lasteaiavärvast sisse astudes taheti Ninasarvik pikali joosta – kõik mudilased püüdsid talle pai teha. Kasvataja Mari töötab Lille tee lasteaias Lepalinnu rühmas ning oli kingituse üle väga õnnelik: „Ma pole kunagi midagi võitnud, ning nüüd sain nii ülimeeldiva auhinna. Selline puhkepakk tuli just õigel ajal õigele inimesele!“ tõdes ta.

Raivo Tammus

Järjekordne viisaastak

Eesti Vabariigi 100-aastaseks saamise ajavahemiku 2013–2018 kohta on seoses president Ilvese üleskutsega „Teeme Eesti viie aastaga korda!“ tekkinud mõte, mis meenutab üht minevikurepliiki „Viisaastak nelja aastaga – kolme mehe töö kahe mehega ühe mehe palga eest!“.

Muide, vanal eestiajal oli parlamendiliikme ja gümnaasiumiõpetaja töötasu võrdne. Kilo jahu ja kilo leiba maksid ühepalju – jahule lisatud vesi kattis leivategemiskulud. Sellise nõude oli kehtestanud president Konstantin Päts, keda peeti samuti mulgiks nagu praegustki.

Asta Rennit-Luksepp, Elva

Mõistus, hakka

Elektriturust paistab olevat rahapump, mille abil eelarveauke lappida. Kui nii peab olema, siis tahaksin osta idanaabri elektrit, mis on tunduvalt odavam kui teistel pakkujatel. Samas meenub, et just seda pakkujat ei tahetagi lasta meie elektriturule hinda solkima. Tähendab, eesmärk paistab olevat oma rahva käest välja pressida viimast.

HARRI KURVITS
Haapsalu

Mis turg on ühe tootjaga?

Mis seal üldse turust rääkida, kui meie vabariigis on ainult üks elektritootja! Kui neid olekski kaks või kolm, ikkagi ei ole erilist põhjust rääkida turust. Elektriurde juurde kuulub nüüd veel arve elektrit ülekandetasu kohta, mis on elektrihinnast palju suurem. Kas elekter on läinud raskemaks või paksemaks, et

selle transportimine nõuab täiendavat kulu? Teatavasti oli elektrit ülekandekulu olnud lisatud ka senini kehtinud elektrihinna sisse ja seda on makstud aastaid. Kas ei ole seda raha elektrivõrkude remondiks ja uuendusteks kasutatud mõõduvõrdne aastakümnete jooksul, kui nüüd on järsku tekkinud sellise suure investeeringu vajadus? Eesti Energiast võtab riik dividendidena välja ligemale 100 miljonit. Sandor Liive jutust selgub, et investeeringud energiavõrku-

desse kaetakse kasumi arvelt ja täiendavat investeeringut enam vaja ei ole. Kuhu rahva käest kasseeritav võrgutasu siis läheb!?

Kasum ja kahjum eraldatud

Ilmselt tekkis nüüd vajadus moodustada kõrgepalgalisi töökohti. Selleks kasutati ära kapitalismi dogmaatilist põhimõtet, et tootja ja toodangu transportija peavad olema eri isikud või ettevõtted. Kui vähegi mõelda, siis selline manipulatsioon tõstab paratamatult toote hinda lõpptarbijale. Küsimine: kellele on selline muudatus kasulik?

Vastame: omanikule! Mitte rahvale.

Kommunismi dogmasid oleme küllalt naeruvääristanud. Kapitalismi dogmade kohta võiks meie vabariigist tuua teisigi näiteid,

Nädala juubilar IGAR FJUK 60

Nädal pärast Stalini surma, 12. märtsil 1953. aastal sündis Tartus nüüd siis juba 60-aastane Ignar Fjuk, kelle erialane-administratiivne karjäär Eesti NSV-s sujus pärast arhitektina Kunstiinstituudi lõpetamist (1976) päris kenasti. Aga kui *perestroika* hakkas argset jõudma ka Eesti NSV-sse, siis lisandus Ignar Fjuki karjääri kohe võrdväärseks või koguni tähtsamana aktiivse ühiskonnategelase roll.

Fjuk algatas Loominguliste Liitude Kultuurinõukogu (juba 1987), mille raadio-saated, veidi liialdatult öeldes, panid Eesti NSV-s kord nädalas keset valget päeva töö tunniks ajaks seisma.

Rahvarinde asutamiskongressil oktoobri alguses 1988 valiti Fjuk Eestimaa Rahvarinde Volikokku ja veidi hiljem RR-i teise Eestseisusse (1990–1992). Ignar Fjuk ja Lennart Meri on 1988. aasta 16. novembri suveräänsusdeklaratsiooni põhiautorid. Fjuk valiti 1989. aastal Eesti asjaajama ka Moskvasse NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressi, samuti kuulus ta Eesti Vabariigi Ülemnõukogusse, mis 20. augustil 1991 hääletas Eesti iseseisvaks.

Iseseisvas Eestis algas Ignar Fjuki riigikogulase staaž 1992. aastal VII Riigikogus Rahva-

rinde saadikuna. Fjuk oli Eesti Rahva-Keskerakonna (hilisema Keskerakonna) asutajaliige ning kuigi ta kuulub Keskerakonnast välja astunute hulka, ei ole tema poliitilist seltskonnavahetust saanud liigne käräja endise kodupartei mustamine.

Vastupidi, Fjuk tunnistab ka tänapäeval, et enamik Eesti praegustest erakondadest on suuremal või vähemal määral välja kasvanud Rahvarindest. Ta ise on säilitanud Eestis erandliku julguse väljendada omaenda arvamusi ja veendumusi ning vabalt suhelda ja väidelda kõigi Eesti elus aktiivselt osalejatega. On arvatud, et “pingviinide paraad” on sõnaühend, mille on käiku lasknud Ignar Fjuk. Igatahes ei suutu ta presidendi vastuvõttudesse ja sealsesse “moedemonstratsiooni” hardusega. Fjuk ei jaga Eesti erakondi valgeteks (puhasteks) ja ebapuhasteks. Ta teab, et mustvalge liigitus on vale.

Fjukis on renessanslikku universaalse haarde taotlust. Ta on arhitekt, kes armastab ja tunneb klassikalist muusikat, võtab pädevalt ja intrigeerivalt sõna oma riigi poliitika analüüsimisel, hoiab ennast füüsiliselt vormis.

Fjuki regulaarset päevapoliit-

tilist, kuid põhimõttelist raadiosaadet “Räägivad” (Klassikaraadios reedeti kl 11.05, kordus laupäeval kl 10.05; Vikerraadios järgmisel nädalal pärast teisipäeva keskööd kl 00.05) on eetris olnud üle 300 saate. Fjukil on oskus tuua oma

saatesse tema valitud teemal dialoogi või kolmikvestlust pidama poliitikuid, teadlasi, kultuuri- ja kunstinimesi, majandusjuhte ja keda iganes. Äraütlejaid on nähtavasti vähe, näiteks poliitike tippklass on saates esinenud Edgar Savi-

saarest Toomas Hendrik Ilveseni.

“Räägivad” kuulub Eesti poliitika hoovuste mõistmiseks kohustusliku informatsiooni hulka. Hämmastav on aeg-ajalt kogeda, et leidub Eesti poliitikast huvituid ja sellest kõnelevaid inimesi, kes pole sellest saatest kuulnudki. Juba praegu, veelenamagatulevikus on Fjuki saadete kogum Eesti poliitika mõistmiseks oluliseks allikaks, kui selles massiivis ainult orienteeruda suudetakse (praeguseni umbes 280 tundi ehk seitse-kaheksa nädalat täistööpäevadega vahetpidamata kuulamist).

Fjuk ei alusta saadet ettevalmistusega: saade algab Fjuki epistliga valitud teemal. Epistel annab tunnistust tõsise kirjavara lugemusest ja poliitiliste juhtumite meespidamisest. Viimasel ajal on saates jõuliselt kõlanud väited, et Eesti ühiskond on muutunud läbipaistmatuks ja läinud väga sassi. On kahju, et “Räägivad”, mis hoolimata Fjuki praegusest reformierakondlikust kuuluvusest on pigem põhimõtteline ja parteideüleline kui parteipoliitiline, leiab suhteliselt tagasihoidlikku avalikku tähelepanu. Ehk sellepärast, et tegemist on tõsise kolletumisvastase asjaga.

Ignar Fjuki 60. sünnipäeva eel

avaldisid tema tegevuse kaks põhitahku päris võimsalt: Eesti ühiskonda raputas-sakutas tema ja veel 16 allkirjaga “Harta 12” ning Narva maanteel sai valmis Tallinna Ülikooli uus peahoone, mille projekteeris Arhitektuuribüroo Ignar Fjuk. Mõlemale on saanud osaks ka tendentslikke hinnanguid, kuid tähtis on, et “Harta 12” tekitas ühiskonnas lootust puhastumisele ja et ülikoolipere on uue hoone hästi vastu võtnud; paljudele välis-ülikoolidest pärit külalistele on maja jätnud väga hea mulje. Kui sisustatakse raamatukogukorruksed, siis leeveneb ka kurbus endise suurepärase väikese raamatukogu lammutamise pärast.

Praegu toimub “Harta 12” ajal vallandunud ühiskondliku aktiivsuse igijäasse pakkimise poliititehnoloogiline protsess, kuid jääb lootus, et Ignar Fjuki taolised erineva maailma-vaatega rahutud hinged (neid ju on veel!) ei lepi demokraatia mandumisega (õieti: mannutamisega).

Palju õnne Ignar Fjukile Tallinna Ülikooli uue peahoone puhul. Edu ja jaksu erialaste projektide teostamisel ja Eesti avalikus elus osalemisel. Ja muidugi õnne privaatsfääris!

Mati Hint

Tule kohtuma keskerakondlastega Viljandis!

Riigikogu Keskerakonna fraktsiooni liikmed kohtuvad rahvaga

neljapäeval, 14. märtsil

kell 18.00 Viljandi Maavalitsuse saalis (Viljandi, Vabaduse plats 2, III korrus)

Sinu küsimustele vastavad ja Sinu mõtteid kuulavad **Enn Eesmaa, Ester Tuiksoo, Aadu Must** ja **Viktor Vassiljev**.

Kohtumist juhivad Viljandi linnavalitsuse liige **Helmut Hallemaa**.

Kõik huvilised on oodatud ja palutud!

Riigikogu keskerakondlaste kohtumised rahvaga kell 18.00:

- * Suure-Jaani Gümnaasiumi konverentsisaalis (Suure-Jaani, Tallinna tn 24)
- * Võhma Kultuurikeskuse konverentsisaalis (Võhma, Kauba tn 12)

Suure-Jaanis on kohtumas **Marika-Tuus-Laul, Priit Toobal, Kalev Kallo, Lauri Laasi**; Võhmas – **Mailis Reps, Tarmo Tamm, Peeter Vösa, Heimar Lenk**.

Keskerakonna Lasnamäe seeniorseksioon

läheb külla Ülemiste Vabaajakeskuse

reedel, 15. märtsil

Vastu võtab Keskerakonna Lasnamäe piirkonna juhatuse ja Tallinna linnavalikogu liige **Ants Pilving**.

Kogunemine bussi nr 15 Dvigateli bussipeatuses kell 13.45. Osavõttust eelnevalt teada anda tel 512 94 89 Pille Lövend.

Tallinna TV-s “Vaba mõtte klubi” teisipäeviti üle nädala kell 21.30

Telekanali üks enimvaadatud saatesarju jälle eetris 19. märtsil!

Eesti asja arutavad **Anti Poolamets, Mart ja Martin Helme, Urmas Roosimägi, Leo Kunnas**. Vestlust juhivad **Peeter Ernits**.

Õnnitleme kuldpulmapaari!

Helgi Männik
Heiki Männik

Ühtlasi soovime Heikile tugevat tervist 75. sünnipäeva puhul!

Keskerakonna Põlvamaa piirkond

“Meedia keskpunkt”

Tallinna Televisioonis kolmapäeviti 19.30, kordussaad 22.50

* **Ilvi Jõe-Cannon** ajalehes Pealinn: valitsust huvitab vaid isiklik jõukus, mitte riigi arendamine.

* Meedia ei kajasta Tallinna kodurahufoorumit! Seekord keskenduti noorte töötusele ja eestlaste sallimatusele. **Juhan Kivirähk** rääkis sellest foorumil ja ajalehes Pealinn.

* IRL omadega jälle puntras – valitsusparteilast **Aivar Kokka** süüdistab ETV Pealtnägija, **H.H Luik** Eesti Ekspressis naeruväärastab **Marko Mihkelsoni** ja **Andres Herkel** põgeneb uppuvalt laevalt.

* Euroopa on muutumas rahutuks, kostavad murelikud sõjaennustused.

Saadet juhivad **Heimar Lenk**, stuudios **Urmi Reinde** ja **Mart Ummelas**

Armas Kadri Simson!
Avaldame kaastunnet vanaema

ELVI PAE

1926 – 2013
lahkumise puhul.

Erakonnaasjalased Riigikogu Keskraktsioonist ja Keskerakonna büroost

Vanaema, helde lahke, oli armas minule...

Kallis Kadri Simson, sügav kaastunne Sulle Sinu leinas vanaema

ELVI PAE

surma puhul.

Pärnu linna piirkonna keskerakondlased

Tartus Teisipäeval, 19. märtsil kl 10.00-12.00 nõustab tartlasi jurist **Asta Liivak** Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12). Info tel 55 682 756

Laupäeval, 23. märtsil kl 11.00 kohtumine kohvilauas Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12). Vestlusringis arutame Keskerakonna piirkonna esimehe professor **Aadu Mustaga** kevadest tulenevaid mõtteid.